

Erre gondolni

Jó erre gondolni,
barátságos anyám
egy zimankós reggel
a komor világgal
vigan közölt engem,
akár egy új viccet.

Azóta is rázza
prüszkölve az évek
hizott porrongyait
szeretett fejéről.

Hitem: reményének
megfestett árnyéka.
Bizalmam szemének
taván dobott horgonyt.
Vidámságom székét
mosolya párnázza.

Erre jó gondolni.
Barátságos anyám
felejtsen el engem
egy zimankós reggel,
könnyen elfelejtsen,
ahogyan születtem

Germán vakáció

Felcharátom, öreg német
Iszapot hozott, nagy üvegben.
Csuklóját, lábát, horpadt mellét
Szentséges kenéssel bekente

Lefeküdt a betonpadlóra
Sörényes ég tombolt körülötte
Lánghordó szekerét ráborította
Felebarátom poklokra vetette

Lefeküdt csikos nyugágyra
Szűzlány-vad tenger elsodorta
Öreg testét fonnyadt féregként
Habos talpa alá tiporta

Lefeküdt, sugárzó homokra
Százeczer csillámát belesúrta
Undorodó föld cpesóval

Felebarátom, öreg német
Titkos bűne volt s öregsége
Iszapot hordott nagy üvegben
Hazudott orvosa, gyógyszerésze

Tamás István

Mint éhes

kutyák
nyúlnak a földek

A kerítésnél
sovány dél
lapul

S a gond
vaskos lábnyomán
kivirágzik
a hó

Szelek kenetlen
kerékagya rí

S az ablakok
napraforgó álmát
lenyalják
a kormos csillagok